

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.713/2011/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Vajda Sándor (címe) ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (címe) II. rendű felpereseknek, a dr. Nónayné dr. Posta Zita ügyvéd ügyintézésével a Nónay & Nónay Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperessel szemben személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.P.20.040/2011/12. számú ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét megváltoztatja, és az államnak külön felhívásra megtérítendő le nem rótt kereseti illeték összegét a felperesek vonatkozásában 5 400 (ötezer-négyszáz) Ft-ra, az alperes vonatkozásában pedig 21 600 (huszonegyezer-hatszáz) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül egyetemlegesen az alperesnek 5 000 (ötezer) Ft perköltséget és térítsenek meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban megjelölt módon és határidőn belül - 10 000 (tízezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A II. rendű felperes **"F"** község polgármestere. Az alperes 2002. és 2006. évek között a képviselőtestület tagja volt.

Az I. rendű felperes a perbeli időszakban a **"R" Kft.** ügyvezetője volt, abban 8 %-os részesedéssel rendelkezett. A kft. tulajdonában állt a **"r-i"** hrsz. alatt felvett, 119 ha 3173 m² területű művelés alól kivett, ásványbánya megnevezésű ingatlan, ami ténylegesen bányató. A felperesek megállapodtak ezen ingatlan önkormányzat részére történő értékesítésében 600 000 Ft vételárért, ami meg is történt. A képviselőtestület a 2/2002. (I.

21.) számú határozatában úgy döntött, hogy a bányaterület tulajdonjogáról nem mond le, de azt hasznosítani kívánja, ezért felhatalmazta a II. rendű felperest a döntés megvalósítása érdekében történő eljárásra. 2002. július hó 26. napján a II. rendű felperes az önkormányzat képviselőjében az ingatlant apportként bevitte az **"A" Kft.**-be, melynek ügyvezetője az I. rendű felperes volt. Az edelényi Körzeti Földhivatal a tulajdonjogot a kft. javára bejegyezte, amely határozatot az önkormányzat képviselőtestülete megfellebbezte a saját határozatában foglaltak miatt. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Földhivatal az első fokú határozatot megváltoztatta és az **"A" Kft.** tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmét elutasította.

Az alperes a 2010. évi önkormányzati választásokon polgármester-jelöltként indult. Szeptemberben a község lakosaihoz eljuttatott választási programjának mellékletét képezte egy röpirat is, amelyben főként a bányaterület ügyét taglalta.

A felperesek keresetükben a röpirat következő kijelentéseivel összefüggésben kérték a jóhírnevük megsértésének megállapítását:

- II.rendű felperes volt polgármester a képviselő testület felhatalmazása, tudta és a terület felértékelése nélkül a I.rendű felperes által vezetett kft-ben tudatosan átjátszotta vagyonrészként a volt bányaterületet 600 000 Ft áron, ami a törzstőke 10%-a, azaz 50 filléres m² áron.
- 1. **"F"** vagyonrésze 10 %, ami 8 millió Ft.
- 2. II.rendű felperes volt polgármester vagyonrésze 5%, ami 4 millió Ft.
- 3. I.rendű felperes által vezetett kft. vagyonrésze 85 %, ami 68 millió Ft.
- A mostani negyedik megmérettetés azért történik, hogy a fenn nevezett vagyonrészt be lehessen szavaztatni a I.rendű felperes által vezetett kft-be.
- Ekkora vagyon (80 millió Ft) átjátszása esetén zsebből-zsebbe is meg lehet hálalni néhány millió Ft-tal a segítőkészséget..., a választóra bízunk, hogy kinek.

Az alperest **"F"** teljes nyilvánossága előtt történő elégtételadásra kérték kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 12. sorszám alatt meghozott ítéletében megállapította, hogy az alperes 2010. évben a felsőtelekesi önkormányzati választások során kiadott és terjesztett röplap alábbi tényállításaival megsértette a felperesek jó hírnevét:

- „1. **"F"** vagyonrésze 10 %, ami 8 millió Ft.
- 2. II.rendű felperes volt polgármester vagyonrésze 5%, ami 4 millió Ft.
- 3. I.rendű felperes által vezetett kft. vagyonrésze 85 %, ami 68 millió Ft."

Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnevét a következő kijelentésekkel is:

- „A mostani negyedik megmérettetés azért történik, hogy a fenn nevezett vagyonrészt be lehessen szavaztatni a I.rendű felperes által vezetett kft-be.",
- „Ekkora vagyon (80 millió forint) átjátszása esetén zsebből-zsebbe is meg lehet hálalni néhány millió Ft-tal a segítőkészséget..., a választóra bízunk, hogy kinek."

Az alperest oly módon kötelezte elégtételadásra, hogy **"F"** lakossága számára 30 napon belül hívjon össze szóbeli tájékoztatót, ahol tegye közzé az ítélet rendelkező részét; ezt meghaladóan pedig a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket, hogy térítsenek meg

egyetemlegesen az államnak külön felhívásra 27 000 Ft le nem rótt kereseti illetéket, és kötelezte az alperest, hogy térítsen meg az államnak ugyancsak külön felhívásra 108 000 Ft le nem rótt kereseti illetéket. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 15 napon belül 30 000 Ft ügyvédi munkadíjat.

Határozatának a fellebbezés szempontjából releváns indokolása szerint a röpirat kifogásolt első pontjában foglalt tényállítás valós volt, ezért azzal az alperes nem sértette meg egyik felperes személyiségi jogát sem, így e tekintetben a kereset elutasítására került sor. A röpirat továbbiakban kifogásolt részeivel viszont az alperes megsértette a felperesek jóhírnevét, az abban foglalt tényállítások valóságát nem bizonyította, ezért a személyhez fűződő jog megsértésének megtörténtét megállapította és az alperest elégtételadásra kötelezte.

Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján illeték-feljegyzési jogos volt. Az Itv. 39. §-a (3) bekezdésének b) pontja szerinti pertárgyérték alapulvételével az illeték ötszörösét vette figyelembe az elsőfokú bíróság az Itv. 40. §-ának (1) bekezdése alapján, mert a felperesek négy tényállítást sérelmeztek, illetőleg elégtételadásra is kérték kötelezni az alperest. A felek az illeték megfizetésére a Pp. 81. §-a (1) bekezdésének első mondata alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelesek, továbbá alperes köteles a felperesek jogi képviselőjével felmerült perköltség megfizetésére is, melynek összegét mérlegeléssel 30 000 Ft-ban határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet részbeni megváltoztatásával az általa megtérítendő kereseti illeték összegének leszállítását kérte 21 600 Ft-ra, mert nem lett volna helye a pertárgy értékét többszörözni és azt 135 000 Ft-ban meghatározni.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a per főtárgyára vonatkozó rendelkezéseit. A fellebbezést alaposnak találta a következők szerint:

Egyetértett az ítélőtábla az alperesnek azon álláspontjával, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a pertárgy értékét és kötelezte őt részleges pervesztessége alapján 108 000 Ft le nem rótt kereseti illeték megtérítésére. A személyhez fűződő jog megsértése miatt előterjesztett, objektív szankciók alkalmazása iránt indított perben a per tárgyának értéke nem határozható meg, ezért az ilyen perekben a per tárgyának értékeként az Itv. 39. §-ának (1) és (3) bekezdéseiben meghatározott összeget kell számításba venni. Az Itv. 40. §-ának (1) bekezdése kizárólag a fél által egy jogviszonyból eredő több igény vagy több jogviszonyból eredő igények együttes érvényesítése (valóságos tárgyi keresethalmazat) esetén ad lehetőséget az előterjesztett igények együttes értékének a figyelembevételére, a nem meghatározható perérték többszörözésére azonban nincs lehetőség. Az, hogy a felperesek ugyanazon alperessel szemben több sérelmezett

kijelentés miatt egy eljárásban kérték a személyhez fűződő joguk megsértésével kapcsolatban az objektív szankciók alkalmazását, tényleges, vagyoni értékben is kifejezhető tárgyi keresethalmazatnak nem volt minősíthető, ezért az eljárás folyamán egyszeres meg nem határozható perértéket kellett volna figyelembe venni szemben az elsőfokú bíróság által számításba vett 5*27 000 Ft-tal (ennek megfelelően foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.IV.21.203/2009/7. és a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.469/2011/2. szám alatt meghozott határozataiban).

Elfogadva a pernyertesség-pervesztesség arányának az elsőfokú bíróság által meghatározott és az alperes által sem kifogásolt arányát 80-20 %-ban, a le nem rótt 27 000 Ft kereseti illetékből a felperesek 5 400 Ft, míg az alperes 21 600 Ft megtérítésére kötelesek az államnak külön felhívásra. Emiatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, s leszállította a felek által az állam javára megtérítendő le nem rótt kereseti illeték összegét, amelyre a felperesek esetében a fellebbezés hiányában is lehetőség volt a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján.

Az alperes a fellebbezési eljárásban pernyertes lett, ezért a felperesek a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében kötelesek a javára perköltséget fizetni, melynek összegét az ítéltábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései alapján határozta meg a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapuló teljesítési határidő mellett. Az eljárás tárgyi illeték-feljegyzési jogos volta okán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a pervesztes felperesek kötelesek megtéríteni az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján.

Debrecen, 2012. február hó 6. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó